

Załącznik nr 1 do uchwały nr 893/18
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 30 maja 2018 r.

Gmina Recz
ul. Ratuszowa 17
73-210 Recz

WWRPO.VIII.3162.61.2013.Ała

DECYZJA
Nr WWRPO/8/W/2018

podjęta w dniu 30 maja 2018 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgiard Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Jarosław Rzepa - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Tomasz Sobieraj - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Ryszard Mićko - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 tekst jednolity ze zm.), art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1376 tekst jednolity ze zm.), art. 60 pkt 6 i art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a), art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a), art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 tekst jednolity) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 913 tekst jednolity)

Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, po rozpatrzeniu wniosku o udzielenie ulgi z dnia 09.04.2018 r., złożonego przez Beneficjenta – Gminę Recz z siedzibą przy ul. Ratuszowej 17 w Reczu – w postaci umorzenia należności głównej w kwocie 43 214,86 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, wynikających z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27.11.2013 r. orzekającej zwrot środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-00 z dnia 18.02.2010 r. na realizację projektu pn. „Budowa kanalizacji grawitacyjno – tłocznej Sokoliniec – Sicko – Recz” i utrzymującej ją w mocy decyzji nr WWRPO/9/W/2014 z dnia 11.02.2014 r.

orzeka o:

odmowie udzielenia Beneficjentowi – Gminie Recz z siedzibą przy ul. Ratuszowej 17 w Reczu, ulgi w spłacie w postaci umorzenia należności głównej w kwocie 43 214,86 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, wynikającej z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27.11.2013 r. orzekającej zwrot środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-00 z dnia 18.02.2010 r. na realizację projektu pn. „Budowa kanalizacji grawitacyjno – tłocznej Sokoliniec – Sicko – Recz” i utrzymującej ją w mocy decyzji nr WWRPO/9/W/2014 z dnia 11.02.2014 r.

Uzasadnienie

Beneficjent – Gmina Recz z siedzibą przy ul. Ratuszowej 17 w Reczu, w dniu 18.02.2010 r. zawarł z Województwem Zachodniopomorskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącym na podstawie art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2007 r. poz. 1376 tekst jednolity ze zm., zwanej dalej: uzppr) rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (zwanej dalej: IZ RPO WZ), umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-00 na realizację projektu pn. „Budowa kanalizacji grawitacyjno – tłocznej Sokoliniec – Sicko – Recz” Oś priorytetowa 4 „Infrastruktura ochrony środowiska”, Działanie 4.3 „Zaopatrzenie w wodę i oczyszczanie ścieków”. Dodatkowo pomiędzy Beneficjentem a IZ RPO WZ zostały zawarte aneksy do umowy o dofinansowanie: nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-01 z dnia 28.04.2010 r., nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-02 z dnia 11.06.2010 r., nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-03 z dnia 14.12.2010 r., nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-04 z dnia 28.04.2011 r., nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-05 z dnia 29.08.2011 r., nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-06 z dnia 18.10.2011 r., nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-07 z dnia 28.12.2011 r. oraz nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-08 z dnia 17.09.2012 r.

Na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-00, IZ RPO WZ zobowiązała się do dofinansowania części wydatków kwalifikowalnych poniesionych na realizację projektu na podstawie zweryfikowanego przez IZ RPO WZ poprawnego wniosku o płatność. Beneficjent natomiast zobowiązał się do realizacji projektu w oparciu o wniosek o dofinansowanie, z należytą starannością, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu, a także osiągnięcie celów zakładanych we wniosku o dofinansowanie (§ 4 ust. 4 umowy o dofinansowanie).

Ponadto podczas realizacji projektu Beneficjent zobligowany był stosować procedury zapewniające ponoszenie wydatków kwalifikowalnych zgodnie z prawem, zwłaszcza odnoszącym się do zamówień publicznych. Beneficjent zobowiązał się do stosowania ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223 poz. 1655 tekst jednolity ze zm., zwanej dalej: pzp), w zakresie w jakim przepisy te mają zastosowanie do Beneficjenta i do projektu (§ 10 ust. 1 umowy o dofinansowanie). Zgodnie z § 10 ust. 7 umowy o dofinansowanie, w przypadku naruszenia ustawy pzp stosuje się korekty finansowe obniżające dofinansowanie, zgodnie z tzw. „Taryfikatorem” – dokumentem określającym tryb postępowania i sposób nakładania korekt finansowych w procesie realizacji przedsięwzięć współfinansowanych z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności (zwanym dalej Taryfikatorem).

Na mocy zapisów art. 26 ust. 1 pkt 14 uzppr oraz § 12 umowy o dofinansowanie, w dniach 15-18.10.2012 r., w związku z zakończeniem realizacji projektu oraz złożeniem przez Beneficjenta wniosku o płatność końcową, IZ RPO WZ przeprowadziła kontrolę planową. Przeprowadzono wizytację na miejscu realizacji projektu oraz kontrolę dokumentów w siedzibie Beneficjenta. W toku przeprowadzonych czynności kontrolnych stwierdzono uchybienia w stosowaniu ustawy pzp w następujących postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego:

- 1) w ramach postępowania pn. „Budowa kanalizacji sanitarnej grawitacyjno-tłocznej Sokoliniec-Sicko-Recz, obszar gminy Recz” stwierdzono naruszenie:
 - art. 144 ust. 1 pzp w związku z art. 7 ust. 1 pzp poprzez wprowadzenie istotnych zmian umowy nr 7/6/2010 z dnia 13.05.2010 r. (aneks nr 1 z dnia 16.11.2010 r., aneks nr 2 z dnia 02.01.2011 r., aneks nr 3 z dnia 15.04.2011 r. oraz aneks nr 4 z dnia 26.05.2011 r.) w stosunku do treści oferty, na podstawie której dokonano wyboru wykonawcy w oparciu o

przesłanki, których nie przewidziano w ww. umowie. Ze względu na fakt, iż wyżej stwierdzona nieprawidłowość nie została uwzględniona w Tabeli nr 4 Taryfikatora właściwej dla danego zamówienia, IZ RPO WZ ustaliła za powyższe naruszenie korektę finansową, której wskaźnik procentowy odpowiada najbliższej rodzajowo kategorii naruszenia, tj. 5%,

- art. 25 ust. 1 pzp poprzez żądanie dokumentów, które nie są niezbędne do przeprowadzenia postępowania (Zamawiający żądał, aby wykonawcy załączyli do oferty kserokopie dokumentów potwierdzających: stwierdzenie przygotowania zawodowego (uprawnienia), wpis na listę właściwej izby samorządu zawodowego (OIIB), posiadanie aktualnego obowiązkowego ubezpieczenia OC, wpis do centralnego rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego – zaświadczenia albo decyzji). Za powyższe naruszenie Taryfikator przewidywał wskaźnik procentowy korekty finansowej na poziomie 2% (Tabela 4 poz. 8 „Nieprawidłowości w zakresie oświadczeń i dokumentów wymaganych od wykonawców”).
- 2) w ramach postępowania pn. „Prowadzenie nadzoru inwestorskiego na zadaniu inwestycyjnym pn. „Budowa kanalizacji grawitacyjno-tłocznej Sokoliniec-Sicko-Recz, obszar gminy Recz”” stwierdzono naruszenie:
 - art. 144 ust. 1 pzp w związku z art. 7 ust. 1 pzp poprzez dokonanie istotnych zmian umowy nr 9/6/2010 z dnia 01.06.2010 r. w stosunku do treści oferty, na podstawie której dokonano wyboru wykonawcy poprzez zmniejszenie zakresu świadczeń wykonawcy, bez zmiany (zmniejszenia) wysokości wynagrodzenia, a co za tym idzie naruszenie zasady równego traktowania wykonawców i uczciwej konkurencji. Ze względu na fakt, iż wyżej stwierdzona nieprawidłowość nie została uwzględniona w Tabeli nr 4 Taryfikatora właściwej dla danego zamówienia, IZ RPO WZ ustaliła za powyższe naruszenie korektę finansową, której wskaźnik procentowy odpowiada najbliższej rodzajowo kategorii naruszenia, tj. 5% za naruszenie art. 7 ust. 1 w związku z art. 144 ust. 1 pzp,
 - art. 7 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 1 pzp poprzez dokonanie dyskryminacyjnych warunków udziału w postępowaniu oraz ograniczenie potencjalnych wykonawców poprzez żądanie wykazania się doświadczeniem w zakresie zarządzania projektami współfinansowanymi ze środków UE. Za powyższe naruszenie Taryfikator przewidywał wskaźnik procentowy korekty finansowej na poziomie 5% (Tabela nr 4, poz. 5 „Stosowanie dyskryminacyjnych warunków udziału w postępowaniu oraz kryteriów oceny ofert”).

Ponieważ zgodnie z Wytocznymi w sprawie „Wymierzania korekt finansowych za naruszenie prawa zamówień publicznych związane z realizacją projektów współfinansowanych ze środków funduszy UE” w przypadku wykrycia w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego dwóch lub większej ilości przypadków niestosowania zasad zamówień publicznych należy zastosować korektę finansową o największej wartości procentowej, IZ RPO WZ nałożyła za w/w naruszenia łączną korektę finansową w oparciu o wskaźnik na poziomie 5%.

Ponadto, w ramach postępowania pn. „Prowadzenie nadzoru inwestorskiego na zadaniu inwestycyjnym pn. „Budowa kanalizacji sanitarnej grawitacyjno-tłocznej Sokoliniec-Sicko-Recz, obszar gminy Recz”, Zamawiający wprowadził aneksem nr 2/2011 z dnia 27.05.2011 r. zmianę do umowy nr 9/6/2010, z naruszeniem zasad pzp, w związku z czym wydatki wynikające z w/w aneksu nr 2/2011 w kwocie 19 244,78 zł zostały w oparciu o § 10 ust. 6 umowy o dofinansowanie uznane za niekwalifikowalne w projekcie.

Nadto w trakcie czynności kontrolnych ustalono, iż Zamawiający nieprawidłowo ujął całość kwoty wydatków kwalifikowalnych w ramach faktury nr 15/09 z dnia 15.04.2009 r. do refundacji przedstawionej do rozliczenia we wniosku o płatność, podczas gdy z opisu faktury przedłożonej w trakcie kontroli wynikało, iż część wydatku z faktury dotyczyła zakresu obejmującego teren Gminy Suchań, która pierwotnie miała realizować projekt wspólnie z Gminą Recz. Dnia 02.06.2009 r. Gmina Suchań odstąpiła od wspólnej realizacji przedsięwzięcia, tym samym kwota obejmująca zakres dokumentacji zamiennej Gminy Suchań w wysokości 10 614,00 zł stanowiła koszt niekwalifikowalny w ramach projektu.

W związku z realizacją przez Beneficjenta projektu WND-RPZP.04.03.00-32-014/09 z naruszeniem procedur, IZ RPO WZ pismem z dnia 11.08.2013 r. wezwała Beneficjenta do zwrotu (lub wyrażenia zgody na potrącenie środków z kolejnych płatności na rzecz Beneficjenta) środków pobranych w łącznej kwocie 203 223,06 zł z naruszeniem procedur wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych. Zgodnie bowiem z treścią art. 207 ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 tekst jednolity, zwanej dalej upf), w przypadku stwierdzenia okoliczności, że środki zostały wykorzystane z naruszeniem procedur instytucją, która podpisała umowę z Beneficjentem, wzywa go do zwrotu środków lub do wyrażenia zgody na pomniejszenie kolejnych płatności w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

W odpowiedzi na wezwanie do zwrotu środków, pismem z dnia 28.08.2013 r. Beneficjent wyraził zgodę na częściowe potrącenie środków w zakresie kwoty 8 037,73 zł, które stanowią wysokość środków do zwrotu w związku z uznaniem wydatków za niekwalifikowalne w kwocie 10 614,00 zł (faktura nr 15/09 z dnia 15.04.2009 r.). Beneficjent w przedmiotowym piśmie nie zgodził się natomiast z naliczeniem przez IZ RPO WZ korekty finansowej w pozostałej kwocie, tj. 195 185,33 zł podnosząc, iż powyższa korekta została nałożona niezgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Gmina Recz podkreśliła, iż z definicji nieprawidłowości wynika jednoznacznie, że konieczną przesłanką do jej stwierdzenia jest zachowanie Beneficjenta, które spowodowało lub mogło spowodować szkodę. Zdaniem Beneficjenta stwierdzone przez IZ RPO WZ nieprawidłowości poza uzasadnionym wydatkiem z faktury 15/09 z dnia 15.04.2009 r. nie kwalifikują się do naliczenia korekty finansowej. Strona podkreśliła, iż IZ RPO WZ przyjęła błędną interpretację pojęcia nieprawidłowości, przyjmując, że do naliczenia korekt finansowych uprawnia każde naruszenie przepisów bez względu na wagę i konsekwencje w postaci spowodowania szkody lub możliwości jej spowodowania. Strona zarzuciła IZ RPO WZ brak wykazania, iż stwierdzone uchybienia przepisów pzp spowodowały lub mogły spowodować szkodę w budżecie Unii Europejskiej (zwaną dalej: UE).

Ze względu na bezskuteczny upływ terminu wskazanego w w/w wezwaniu oraz w związku z wyrażeniem zgody przez Beneficjenta na potrącenie z kolejnej płatności jedynie kwoty 8 037,73 zł, z dniem 02.09.2013 r. wobec Beneficjenta wszczęte zostało postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu części środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007–2013 (zwanego dalej: RPO WZ) na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-00.

Następnie pismami z dnia 17.09.2013 r. oraz 30.09.2013 r. Beneficjent wniósł dodatkowe wyjaśnienia w sprawie.

W dniu 27.11.2013 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął decyzję nr WWRPO/43/W/2013 orzekającą zwrot od Beneficjenta Gminy Recz środków otrzymanych w ramach umowy nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-00 z dnia 18 lutego 2010 r. na realizację projektu pn. „Budowa kanalizacji grawitacyjno – tłocznej Sokoliniec – Sicko – Recz” w łącznej kwocie 181 993,44 zł wraz z odsetkami licznymi jak dla zaległości podatkowych, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, z zastrzeżeniem że po bezskutecznym upływie tego terminu zwrot części środków nastąpi przez pomniejszenie kolejnej płatności przysługującej Beneficjentowi o środki należne do zwrotu wraz z odsetkami. Ponadto w w/w decyzji IZ RPO WZ wskazała, iż kwota 13 191,89 zł, która dotyczy korekty finansowej nałożonej na wydatki ujęte we wniosku o płatność końcową, dla której środki nie zostały jeszcze wypłacone zostanie potrącona z płatności końcowej.

W dalszej kolejności Beneficjent pismem z dnia 12.12.2013 r. wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej wspomniana powyżej decyzją administracyjną.

Po rozpatrzeniu wniosku Gminy Recz o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27.11.2013 r. orzekającą zwrot środków, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął dnia 11.02.2014 r. decyzję administracyjną nr WWRO/9/W/2014 utrzymującą w mocy decyzję z dnia 27.11.2013 r. nr WWRPO/43/W/2013 w całości.

Następnie dnia 21.03.2014 r. IZ RPO WZ skierowała do Beneficjenta upomnienie przedegzekucyjne, wzywając do uregulowania należności stwierdzonych decyzją administracyjną nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27.11.2013 r. oraz utrzymującą ją w mocy w całości decyzją nr WWRPO/9/W/2014 z dnia 11.02.2014 r. pozostających do zwrotu po dokonaniu pomniejszenia środków przysługujących Beneficjentowi z wniosku o płatność końcową zgodnie z zastrzeżeniem zawartym w sentencji decyzji administracyjnej nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27.11.2013 r., tj. kwoty należności głównej w wysokości 43 214,86 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych.

Beneficjent, korzystając z uprawnienia do wszczęcia sądowej kontroli działalności administracji publicznej, złożył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie (zwanego dalej WSA) skargę na decyzję administracyjną z dnia 11.02.2014 r. wraz z wnioskiem o przyznanie prawa pomocy o zwolnienie od kosztów sądowych. Uzasadniając wspomniany wniosek Gmina wskazała, że niedotrzymanie umownego terminu realizacji inwestycji pn. „Budowa kanalizacji grawitacyjno – tłocznej Sokoliniec – Sicko – Recz” oraz przedłużający się termin rozliczenia końcowego projektu, w szczególności naliczenie korekty finansowej spowodowały, że Gmina nie może korzystać ze środków finansowych końcowej płatności. W związku z powyższym Gmina zmuszona była przeznaczyć środki budżetowe pochodzące z dochodów bieżących, które winny być wykorzystane na bieżącą działalność szkół, przedszkola, pomoc społeczną, utrzymanie dróg, opłaty za oświetlenie itp., na zapłacenie wykonawcy kanalizacji. Z tego powodu w jednostkach budżetowych Gminy powstały zadłużenia z tytułu niezapłaconych składek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (zwanego dalej: ZUS), podatku dochodowego od osób fizycznych, w opłatach za bieżące utrzymanie obiektów. Sytuacja ta w 2013 r. wpłynęła znacząco na kondycję finansową Gminy. Zadłużenie na dzień

31.12.2013 r. wynosiło 15 856 869,00 zł, co stanowiło 83,25% planowanych dochodów Gminy na rok 2013. Zaistniała sytuacja spowodowała, że Regionalna Izba Obrachunkowa w Szczecinie (zwana dalej: RIO) wydała negatywną opinię w sprawie projektu uchwały budżetowej Gminy Recz na 2014 r. oraz negatywną opinię w sprawie projektu uchwały o zmianie wieloletniej prognozy finansowej Gminy Recz na lata 2014–2021. Gmina została zmuszona do opracowania programu naprawczego na lata 2014–2016, aby móc ubiegać się o pożyczkę z budżetu państwa udzielaną jednostkom samorządu terytorialnego w ramach działań naprawczych. Z uwagi na tak duże zadłużenie, Gmina zrezygnowała w latach 2014–2016 z realizacji wszelkich inwestycji, wprowadziła szereg oszczędności w realizacji bieżących wydatków budżetowych, by nie dopuścić do zwiększenia zadłużenia.

Pismem z dnia 09.04.2014 r. Gmina Recz wniosła o wstrzymanie wykonalności decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/9/W/2014 z dnia 11.02.2014 r. Beneficjent powołał się na fakt, iż znajduje się w bardzo trudnej sytuacji finansowej i uiszczenie należności wynikających z decyzji może spowodować znaczne utrudnienie w realizacji budżetu Gminy, a ich ściągnięcie w drodze egzekucji administracyjnej narazi Gminę na dodatkowe koszty. Podano także, że uregulowanie należności wobec IZ RPO WZ może spowodować również zaburzenia w realizacji programu naprawczego przyjętego na okres 2014–2016. Realizacja inwestycji gminnych, jak wskazano, pociągnęła za sobą konsekwencję w postaci konieczności zaciągania kredytów i pożyczek. Był to jeden z powodów przekroczenia w 2014 r. wskaźnika zadłużenia. Drugim ważnym powodem była zmiana sposobu liczenia powyższego wskaźnika wprowadzona rozporządzeniem Ministra Finansów w 2010 r. Spowodowała ona, że raty za wybudowaną halę sportową, w latach poprzednich niezaliczane do wskaźnika zadłużenia, z dniem 01.01.2011 r., tj. wejścia w życie nowych przepisów podwyższyły wskaźnik ponad dopuszczalny poziom. Program naprawczy ma pozwolić, jak wskazano, na poprawę sytuacji Gminy i zwiększyć skuteczność w wykonywaniu ustawowych zadań. Według Beneficjenta po okresie postępowania naprawczego, tj. do końca 2016 r. i wpłat do budżetu Gminy podatków lokalnych, powstanie 31.03.2017 r. realna możliwość zwrotu należności wynikających z decyzji administracyjnej.

Ponadto pismem z dnia 09.04.2014 r. Gmina wniosła o odroczenie terminu spłaty należności wynikających z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27.11.2013 r. i utrzymującej ją w mocy decyzji nr WWRPO/9/W/2014 z dnia 11.02.2014 r. Powyższy wniosek został cofnięty przez Beneficjenta pismem z dnia 10.04.2014 r.

Postanowieniem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 11.04.2014 r. wstrzymano wobec Beneficjenta wykonanie decyzji administracyjnej nr WWRPO/9/W/2014 z dnia 11.02.2014 r. utrzymującej w całości w mocy decyzję nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27.11.2013 r.

W wyniku przeprowadzenia postępowania sądowoadministracyjnego WSA wyrokiem z dnia (...) r. (sygn. akt ...) uchylił zaskarżoną decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Dnia 01.10.2015 r. IZ RPO WZ złożyła do Naczelnego Sądu Administracyjnego (zwanego dalej: NSA) skargę kasacyjną od powyższego wyroku WSA z dnia (...) r.

Wyrokiem z dnia (...) r. o sygn. akt (...) NSA uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania WSA.

Po rozpoznaniu sprawy ze skargi Gminy Recz na decyzję Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 11.02.2014 r. nr WWRPO/9/W/2014, wyrokiem z dnia (...) r. (sygn. akt ...) WSA oddalił skargę. Sąd potwierdził, iż w toku realizowanego przez Gminę Recz projektu pn. „Budowa kanalizacji grawitacyjno – tłocznej Sokoliniec – Sisko – Recz” doszło do naruszeń pzp, które to naruszenia mogły spowodować szkodę rozumianą jako możliwość uszczerpkienia środków unijnych.

Dnia 13.03.2018 r. IZ RPO WZ skierowała do Beneficjenta upomnienie przedegzekucyjne, w odpowiedzi na które Beneficjent pismem z dnia 19.03.2018 r. wniósł o udzielenie ulgi w spłacie w postaci umorzenia należności w kwocie 43 214,86 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, wynikających z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27.11.2013 r. orzekającej zwrot środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-00 na realizację projektu pn. „Budowa kanalizacji grawitacyjno – tłocznej Sokoliniec – Sisko – Recz” i utrzymującej ją w mocy decyzji nr WWRPO/9/W/2014 z dnia 11.02.2014 r. Beneficjent wskazał, że Gmina znajduje się w trudnej sytuacji finansowej spowodowanej spłatą zobowiązań z lat ubiegłych. Ponadto realizuje ona od 2017 r. program naprawczy, który obliguje do sztywnego stosowania założeń w nim zawartych i ścisłego przestrzegania planu wydatków. Gmina sukcesywnie realizując program naprawczy ogranicza zatrudnienie i realizację zadań własnych. Dodano, że w budżecie na 2018 r. znalezienie środków na zapłatę należnej kwoty nie pozostanie bez wpływu na płynność finansową, co w konsekwencji może negatywnie wpłynąć na realizację zadań ustawowych, a skutki odstąpienia od wypełnienia tych zadań

negatywnie odczuje społeczność lokalna. Gmina ma małe dochody własne w związku z czym nie ma możliwości – bez uszczerbku dla koniecznego finansowania zadań własnych – wygenerowania z tych dochodów tak wysokiej kwoty.

Następnie pismem z dnia 21.03.2018 r. Beneficjent wniósł o udzielenie ulgi w postaci rozłożenia na 12 miesięcznych rat należności w kwocie 43 214,86 zł wynikającej z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27.11.2013 r. orzekającej zwrot środków otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-00 oraz umorzenie odsetek od tych należności. Wniosek umotywowany został analogicznie jak wspomniany powyżej z dnia 19.03.2018 r.

Pismem z dnia 29.03.2018 r. IZ RPO WZ wezwała Beneficjenta do uzupełnienia złożonego przez niego wniosku o udzielenie ulgi z dnia 19.03.2018 r. i dnia 21.03.2017 r. o dokumenty niezbędne do jego rozpatrzenia i analizy, w szczególności dokumenty dotyczące sytuacji ekonomicznej Wnioskodawcy za okres 2016-2018, aktualne zaświadczenie z Urzędu Skarbowego (zwanego dalej: US) o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości, aktualne zaświadczenie z ZUS o niezaleganiu w opłaceniu składek, formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis (jeśli dotyczy), aktualną informację o stanie środków na rachunkach bankowych, informację o stanie zadłużenia. Wskazano, że wniosek o udzielenie ulgi powinien zawierać przytoczenie okoliczności, na których zobowiązany opiera swoje żądanie. Poza tym, w związku z rozbieżnością wniosków z dnia 19.03.2018 r. oraz 21.03.2018 r. co do rodzaju ulgi o jaką Strona wniosła, zobowiązano Beneficjenta do złożenia oświadczenia o udzielenie jakiego rodzaju ulgę w spłacie Beneficjent wniosła. W razie bowiem wątpliwości organu co do treści złożonego przez Stronę wniosku, organ winien wnieść o jego sprecyzowanie, gdyż nie pozostaje on w sferze ocennej organu administracji. Zasadniczym obowiązkiem organu administracji jest właściwe, precyzyjne ustalenie woli Strony. Konieczność ustalenia tego wynika z zasady, że to jednostka rozporządza swoim prawem.

Pismem z dnia 09.04.2018 r. Beneficjent uzupełniając wniosek z dnia 19.03.2018 r. i dnia 21.03.2018 r., przedłożył dokumenty niezbędne do rozpatrzenia i analizy wniosku o udzielenie ulgi w spłacie. Ponadto Beneficjent precyzując treść w/w wniosków wskazał, że wniosła o umorzenie należności głównej w kwocie 43 214,86 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, wynikających z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27.11.2013 r. i utrzymującej ją w mocy decyzji nr WWRPO/9/W/2014 z dnia 11.02.2014 r., powołując się na ważny interes publiczny. Oświadczył także, że nie jest Beneficjentem pomocy de minimis.

Postanowieniem z dnia 18.04.2018 r. r. IZ RPO WZ przedłużyła prowadzone postępowanie administracyjne w przedmiocie udzielenia ulgi w spłacie zobowiązań z tytułu zwrotu środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-00, z uwagi na analizę przedłożonej przez Beneficjenta pismem z dnia 09.04.2018 r. dokumentacji. Następnie zaś postanowieniem z dnia 17.05.2018 r. przedłużono wspomniane postępowanie z uwagi na konieczność zapewnienia Beneficjentowi możliwości zapoznania się z aktami i umożliwienie wypowiedzenia się co do zebranych materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z dnia 17.05.2018 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania administracyjnego w przedmiocie udzielenia ulgi w spłacie zobowiązań z tytułu zwrotu środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-00.

W związku ze złożonym przez Beneficjenta wnioskiem o udzielenie ulgi w spłacie z dnia 19.03.2018 r. oraz 21.03.2018 r. zmodyfikowanego pismem z dnia 09.04.2018 r., IZ RPO WZ przeprowadziła postępowanie administracyjne, obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (w tym m.in. dokumentacji finansowej przedłożonej przez Wnioskodawcę) z uwzględnieniem treści wniosku o udzielenie ulgi w spłacie wraz z uzasadnieniem, a także pełną analizę stanu faktycznego i prawnego sprawy, co pozwoliło na odniesienie się do przedmiotowego wniosku jak poniżej.

W pierwszej kolejności należy nadmienić, iż kwestię ulg w spłacie zobowiązań z tytułu zwrotu środków w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich regulują przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 tekst jednolity ze zm., zwanej dalej: ufp). Zapisy tejże ustawy dają IZ RPO WZ możliwość umarzania w całości należności, o których mowa w art. 60 ufp na wniosek zobowiązanego w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym (art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a) ufp).

Na mocy art. 60 pkt 6 ufp środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym są w szczególności następujące dochody budżetu państwa, dochody budżetu jednostki samorządu terytorialnego albo przychody państwowych funduszy celowych, w tym należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów

finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a) ufp organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności, o których mowa w art. 60 pkt 6 ufp jest organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej. Zgodnie bowiem z art. 25 pkt 1 uzppr, za prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku RPO WZ jest Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego. Zatem zapisy ustawowe dają IZ RPO WZ możliwość udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publiczno-prawnych.

Należy jeszcze dodać, iż na podstawie odesłania zawartego w art. 67 ufp, do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych tą ustawą stosuje się przepisy m.in. ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 tekst jednolity, zwanej dalej: kpa).

Warto też wspomnieć, że decyzja o udzieleniu ulgi w spłacie należności publiczno-prawnej ma charakter uznaniowy, co wynika z użytego przez ustawodawcę sformułowania „organ może” (art. 64 ufp) na wniosek zobowiązanego umorzyć w całości należność, o której mowa. Należy jednak podkreślić, na co wielokrotnie wskazywano w orzecznictwie sądowym, że pozostawienie organowi swobody wyboru określonego rozwiązania ma miejsce dopiero w przypadku stwierdzenia, że w sprawie występuje któraś z przesłanek udzielenia ulgi w spłacie, tj. ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny (np. wyrok WSA w Kielcach z dnia 04.02.2010 r., sygn. akt I SA/Ke 532/2009). Dopiero wówczas organ w sposób uznaniowy podejmuje decyzję czy przyznać ulgę w spłacie zobowiązania, czy też mimo istnienia przesłanek odmówić udzielenia takiej ulgi. A zatem uznanie administracyjne charakteryzuje się tym, że organ administracji publicznej ma możliwość wyboru pozytywnego lub negatywnego dla Strony rozstrzygnięcia. Rozstrzygnięcie to nie może mieć jednak charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy (art. 7 kpa), wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego (art. 77 § 1 kpa), zaś decyzja winna spełniać wymogi wskazane w art. 107 § 1 i § 3 kpa. Niewątpliwie jednak organ, w pierwszej kolejności, musi stwierdzić, czy w konkretnym przypadku w ogóle istnieje ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny, mając na uwadze, że obie wskazane przesłanki mają równorzędny charakter, zatem obie w trakcie postępowania muszą być rozpatrzone.

Użyte w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a) ufp zwroty: ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny, nie mają stałego zakresu treści. Są to swoiste klauzule generalne, odsyłające do ocen pozaprawnych. To wszystko sprawia, że w identyfikowaniu powyższych pojęć szczególnego znaczenia nabiera orzecznictwo sądów administracyjnych. Orzecznictwo dotyczące rozumienia w/w przesłanek udzielenia ulgi w spłacie zostało ugruntowane w oparciu o art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacji podatkowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 800 tekst jednolity ze zm., zwanej dalej: Ordynacją podatkową), który w zakresie ulgi w postaci umorzenia w całości zaległości podatkowej przewidywał tożsame przesłanki (tj. ważny interes podatnika lub interes publiczny) do zastosowania tejże ulgi co ufp, a więc orzecznictwo to znajduje zastosowanie również w niniejszej sprawie.

Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych ważny interes podatnika wymaga zaistnienia takich zdarzeń, na które sam podatnik nie mógł mieć wpływu, nawet przy dołożeniu nadzwyczajnej staranności. Zgodnie z wyrokiem WSA w Szczecinie z dnia 16.01.2003 r. (sygn. akt I SA/Sz 945/01), ważny interes podatnika (o którym mowa w art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej) to sytuacja, w której z powodów nadzwyczajnych, losowych przypadków podatnik nie jest w stanie uregulować zaległości podatkowych. Zdarzeniem losowym będzie, np. zaistniałe, niespodziewane zdarzenie, niezależne od woli podatnika, które może spowodować, że ten znalazł się w trudnej sytuacji materialnej, niepozwalającej mu na zapłatę należności. Ponadto przesłanka ważnego interesu podatnika, od wystąpienia której uzależniona jest możliwość udzielenia ulgi wymaga ustalenia sytuacji majątkowej zobowiązanego, w tym skutków ekonomicznych jakie wystąpią w wyniku realizacji zobowiązania. Poza tym zgodnie z wyrokiem WSA w Lublinie z dnia 15.03.2013 r. (sygn. akt I SA/Lu 612/12) ważnego interesu podatnika, będącego jedną z przesłanek udzielenia ulgi nie można utożsamiać z subiektywnym przekonaniem podatnika o potrzebie udzielenia ulgi dotyczącej powstałej zaległości podatkowej. Przeciwnie, przez ważny interes podatnika należy rozumieć nadzwyczajne względy, które mogłyby zachwiać podstawami egzystencji podatnika. W wyroku z dnia 18.04.2012 r. (sygn. akt II FSK 2118/10) NSA wyjaśnił, że ogólną dyrektywą interpretacyjną przy wykładni pojęcia ważnego interesu podatnika powinno być uznanie wyjątkowości instytucji przyznawania wszelkich ulg w spłacie zobowiązań. Dalej NSA wskazał, że chodzi o sytuacje wyjątkowe, losowe, niezależne od działań podatnika, np. klęskę żywiołową czy nagłą ciężką chorobę. Inne rozumienie tego pojęcia doprowadziłoby do uznania, że każdy podatnik znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej spełniałby przesłanki do uzyskania ulg w spłacie zobowiązań. Ważny interes podatnika musi zatem

istnieć obiektywnie, a nie wyłącznie w przekonaniu Beneficjenta składającego wniosek o przyznanie ulgi. Z subiektywnego punktu widzenia podatnika, w każdej sytuacji może mieć on ważny interes w uzyskaniu danej ulgi.

Pojęcie terminu „interesu publicznego” nie ma stałego zakresu treści, lecz jest to zespół ogólnie zarysowanych celów, które należy wziąć pod uwagę w procesie stosowania prawa i zawsze odnieść go do indywidualnej sytuacji podatnika. Przesłankę interesu publicznego najlepiej charakteryzuje pogląd wyrażony w wyroku NSA z dnia 12.02.2003 r. (sygn. akt III SA 1838/01), w którym interes ten określono jako dyrektywę postępowania nakazującą mieć na uwadze respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, takich jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie obywateli do organów władzy, sprawność działania aparatu państwowego, itp. Niemożność jednoznacznego zdefiniowania tego pojęcia powoduje, że w każdym indywidualnym przypadku jego znaczenie może uwzględniać różne aspekty wskazanych wyżej wartości (wyrok WSA w Warszawie z dnia 29.05.2006 r., sygn. akt III SA/Wa 1964/05).

Należy zauważyć, iż postępowanie w sprawie udzielenia ulgi wszczęte zostało na skutek złożonego przez Beneficjenta wniosku, zatem taki wniosek powinien być uzasadniony, i to w interesie Wnioskodawcy leży podanie do wiadomości organu wszystkich okoliczności sprawy i dopilnowanie ich utrwalenia w dokumentach. Wnioskodawca musi mieć świadomość, że zgodnie z ogólną zasadą postępowania dowodowego, ciężar dowodzenia spoczywa na tym, kto wywodzi określone skutki prawne. Niemniej jednak wskazać należy, iż brak jest jednoznacznych regulacji ustawowych w sprawie elementów z jakich powinien składać się wniosek o udzielenie ulgi. Należy zatem przyjąć, iż we wniosku powinny być przedstawione co najmniej te elementy, które powinny znaleźć się w podaniu, tj. wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie oraz czynić zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach szczególnych (art. 63 kpa). Nadto poza treścią żądania powinien on wskazać, okoliczności, które jego zdaniem uzasadniają udzielenie przedmiotowej ulgi. Organ nie może się jednak ograniczyć jedynie do analizy podniesionych we wniosku argumentów (wyrok NSA z dnia 28.10.2003 r., sygn. akt SA/Bd 1830/03). Na organie ciąży obowiązek ustalenia wszystkich istotnych okoliczności faktycznych, w tym również przesłanek zastosowania ulg w spłacie podatków (art. 7 kpa). Zgodnie z unormowaną w w/w zasadą prawdy obiektywnej organy administracji publicznej podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Zgodnie z tą zasadą organ prowadzący postępowanie ma obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością. W szczególności jest obowiązany dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnego przypadku na podstawie analizy całego materiału dowodowego, a stanowisko wyrażone w decyzji uzasadnić w sposób wymagany przez przepisy kpa (wyrok NSA z dnia 26.05.1981 r., sygn. akt SA 810/81). Obowiązki organu prowadzącego postępowanie, które wynikają z omawianej zasady, odnoszą się w pełnym zakresie do omawianych decyzji uznaniowych, gdyż uprawnienie organu do wydawania takich decyzji nie zwalnia tegoż organu z obowiązku zgromadzenia i wszechstronnego zbadania materiału dowodowego i wydania decyzji o treści przekonującej pod względem prawnym i faktycznym (wyrok NSA z dnia 19.03.1981 r., sygn. akt SA 234/81). Trafnie wskazuje się w orzecznictwie sądowym, że granice uznania administracyjnego wyznacza omawiany art. 7 kpa. Oznacza to, że organ administracyjny podejmując rozstrzygnięcie powinien uwzględnić interes społeczny i słuszny interes obywatela. Nadto organ administracji, działając w ramach uznania administracyjnego, powinien wszechstronnie i dokładnie zbadać wszystkie okoliczności faktyczne, mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy – art. 77 kpa (wyrok NSA z dnia 21.07.1998 r., sygn. akt II SA 506/98). Tym samym organ winien w sposób wieloaspektowy i wyczerpujący przeprowadzić analizę materiału dowodowego, dotyczącego sytuacji Wnioskodawcy i dokonać oceny czy w rozpatrywanej sprawie zachodzi przesłanka ważnego interesu Wnioskodawcy lub interesu publicznego, których wystąpienie uzasadniałyby udzielenie ulgi. Podkreślić bowiem należy, iż udzielenie ulgi w spłacie należności nie stanowi przywileju samego w sobie. Jest to forma pomocy udzielonej przez państwo po to, by poprzez niestosowanie zasady (egzekwowania należności) nie doprowadzić do skutków niepożądanych z punktu widzenia tak społecznego, jak i indywidualnego, odnoszącego się do Wnioskodawcy, a także osób zależnych od niego. Chodzi zatem o to, by wskutek dochodzenia zaległości państwo nie poniosło w efekcie kosztów większych niż w wypadku zaniechania korzystania z tego uprawnienia. Zwrócił na to uwagę m.in. NSA w wyroku z dnia 03.07.2007 r. (sygn. akt I FSK 1026/2006).

Mając powyższe na uwadze, odnosząc się jednocześnie do przesłanki ważnego interesu zobowiązanego należy wskazać, iż badając sytuację Beneficjenta organ powinien przeanalizować sytuację ekonomiczną zobowiązanego, a także uwzględnić jej przyczyny. Dopiero zestawienie tych elementów wraz z wysokością należności do spłaty, pozwala na ocenę ważnego interesu zobowiązanego.

Na podstawie przedłożonej przez Beneficjenta dokumentacji obrazującej jego sytuację finansową w latach 2016-2018 oraz wyjaśnień zawartych we wniosku o udzielenie ulgi w spłacie, IZ RPO WZ dokonała analizy sytuacji ekonomicznej Gminy. I tak, organ ustalił, że w omawianym wyżej okresie:

- 1) dochody jednostki samorządu terytorialnego, na podstawie rocznego sprawozdania Rb-27S z wykonania planu dochodów budżetowych, kształtowały się następująco:
 - w roku 2016: planowane (po zmianach) w kwocie 23 776 754,84 zł, zaś wykonane 23 817 102,87 zł;
 - w roku 2017: planowane (po zmianach) w kwocie 24 761 291,87 zł, zaś wykonane 24 804 957,77 zł,
- 2) zobowiązania Gminy, na podstawie kwartalnego sprawozdania Rb-Z o stanie zobowiązań według tytułów dłużnych oraz poręczeń i gwarancji według tytułów dłużnych, wynosiły:
 - w roku 2016: 14 098 370,55 zł;
 - w roku 2017: 11 920 911,24 zł.
- 3) wydatki jednostki samorządu, na podstawie rocznego sprawozdania Rb-28S z wykonania planu wydatków budżetowych jednostki samorządu terytorialnego, kształtowały się następująco:
 - w roku 2016: planowane (po zmianach) w kwocie 23 822 709,84 zł, zaś wykonane 23 002 823,00 zł;
 - w roku 2017: planowane (po zmianach) w kwocie 23 681 395,87 zł, zaś wykonane 23 191 581,39 zł;
- 4) odnośnie występowania nadwyżki lub deficytu w budżecie Gminy to stosownie do informacji zawartej w rocznym sprawozdaniu Rb-NDS o nadwyżce/deficycie:
 - w roku 2016 budżet Gminy Recz odnotował nadwyżkę (plan po zmianach: - 45 955,00 zł, wykonanie 860 702,37 zł); przychody wykonane wskazano w kwocie 800 000,00 zł, natomiast rozchody wykonane w kwocie 781 027,00 zł;
 - w roku 2017 odnotowano nadwyżkę w budżecie Gminy Recz (plan po zmianach: 1 079 896,00 zł, wykonanie 1 613 376,38 zł); przychody wykonane wskazano w kwocie 450 922,00 zł, natomiast rozchody wykonane w kwocie 1 530 818,00 zł;
- 5) na podstawie kwartalnego sprawozdania Rb-N o stanie należności oraz wybranych aktywów finansowych według stanu na koniec IV kwartału:
 - w roku 2016: papiery wartościowe 0,00 zł, pożyczki na kwotę 0,00 zł, gotówka i depozyty ogółem w kwocie 719 466,11 zł, należności wymagalne 2 530 013,70 zł, pozostałe należności 322 133,18 zł;
 - w roku 2017: papiery wartościowe 0,00 zł, pożyczki na kwotę 0,00 zł, gotówka i depozyty ogółem w kwocie 668 710,65 zł, należności wymagalne 2 632 813,31 zł pozostałe należności 200 907,11 zł.

Ponadto uchwałą nr XXXIX/207/17 Rady Miejskiej w Reczu z dnia 20.12.2017 r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Recz na 2018 rok, ustalono dochody budżetu w wysokości 23 237 504,00 zł, zaś wydatki w wysokości 22 124 704,00 zł, planowano nadwyżkę budżetową, która miała zostać przeznaczona na spłatę zaciągniętych kredytów i pożyczek w kwocie 1 112 800,00 zł.

Dodatkowo z zaświadczenia ZUS Oddział w Szczecinie – Inspektorat w Choszcznie z dnia 15.03.2018 r. wynika, iż Gmina według stanu na dzień jego wydania nie figurowała w rejestrze płatników składek KSI ZUS. Z zaświadczenia wystawionego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w Choszcznie w dniu 06.04.2018 r. wynika natomiast, iż wymieniona jednostka samorządu terytorialnego, według stanu na dzień jego wydania, nie posiadała zaległości podatkowych.

Z przedstawionego wyciągu z rachunku bankowego Beneficjenta prowadzonego w Z.B.S. na dzień 09.04.2018 r. wynika, że dostępne środki na rachunkach wynoszą: dochodowym (...) zł, sum depozytowych (...) zł, wydatków (...) zł, ZFŚS (...) zł. Wedle informacji dotyczącej stanu zobowiązań Gminy Recz na dzień 09.04.2018 r. łączna ich kwota to (...) zł (w tym B.G.K. (...) zł, Z.B.S. w Ch. (...) zł, Ministerstwo Finansów (...) zł, WFOŚiGW w Sz. ... zł).

Należy też przypomnieć, iż uzasadniając wniosek o udzielenie ulgi w spłacie Beneficjent pismem z dnia 19.03.2018 r. i dnia 21.03.2018 r. wskazał, że Gmina znajduje się w trudnej sytuacji finansowej spowodowanej spłatą zobowiązań z lat ubiegłych. Ponadto realizuje ona od 2017 r. program naprawczy, który obliguje do sztywnego stosowania założeń w nim zawartych i ścisłego przestrzegania planu wydatków. Gmina sukcesywnie realizując program naprawczy ogranicza zatrudnienie i realizację zadań własnych. Dodano, że w budżecie na 2018 r. znalezienie środków na zapłatę należnej kwoty nie pozostanie bez wpływu na płynność finansową, co w konsekwencji może negatywnie wpłynąć na realizację zadań ustawowych, a skutki odstąpienia od wypełnienia tych zadań negatywnie odczuje społeczność lokalna. Gmina ma niskie dochody własne w związku z czym nie ma

możliwość – bez uszczerbku dla koniecznego finansowania zadań własnych – wygenerowania z tych dochodów tak wysokiej kwoty.

W związku z informacją Beneficjenta, iż Gmina realizuje od 2017 r. program naprawczy organ ustalił z urzędu, iż został on przyjęty dnia 20.05.2016 r. uchwałą nr XX/114/16 Rady Miejskiej w Reczu w sprawie przyjęcia programu postępowania naprawczego Gminy Recz na okres 2017–2019 (www.bip.recz.pl). Ze wspomnianego programu stanowiącego załącznik do w/w uchwały wynika, że potrzeba ponownego przygotowania programu naprawczego na lata 2017-2019 wynika z przegranej sprawy sądowej sygn. akt (...) z przedsiębiorstwem (...) Sp. z o.o. w G. o niezapłacone faktury, zasądzona kwota na rzecz spółki wynosi (...) zł plus odsetki ustawowe od 2011 r. oraz koszty postępowania sądowego od sprawy sądowej sygn. akt (...) o kary umowne z powództwa Gminy. Na dzień 30.04.2016 r. była to kwota łączna 1 392 229,00 zł, która powiększała się o odsetki ustawowe. W tym miejscu należy wskazać, iż poprzedni program naprawczy przyjęto dnia 19.02.2014 r. uchwałą Rady Miejskiej w Reczu nr XLII/238/14 w sprawie przyjęcia programu naprawczego Gminy Recz na okres 2014-2016 (www.bip.recz.pl). W przedmiotowym programie wskazano, iż w latach 2006-2012 Gmina postawiła na rozwój, aktywnie sięgała po środki unijne, realizowała inwestycje na stosunkowo dużą skalę, m.in. budowa hali sportowo-widowiskowej wraz z infrastrukturą; remont stacji uzdatniania wody w Reczu, budowę i wymianę azbestowej sieci wodociągowej, deszczowej, modernizacja hydroforowni przejętych od Agencji Nieruchomości Rolnych na terenach wiejskich; termomodernizacja budynków przedszkola Miejskiego i Szkoły Podstawowej w Reczu; budowę mieszkań socjalnych i remonty komunalnych zasobów mieszkaniowych; budowę kompleksu boisk sportowych o nawierzchni sztucznej w ramach programu „ORLIK 2012”; remonty nawierzchni dróg gminnych i budowę chodników; budowa i adaptacja budynków na świetlice wiejskie; budowa sieci kanalizacyjnej grawitacyjno-tłocznej Sokoliniec-Sicko-Recz o dł. 5 km w ramach RPO WZ. Realizacja wymienionych inwestycji pociągnęła za sobą konsekwencje w postaci konieczności zaciągania kredytów, pożyczek. Zmiana klasyfikacji tytułów dłużnych zaliczanych do państwowego długu publicznego, wprowadzona rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2010 r. w sprawie szczegółowego sposobu kwalifikacji tytułów dłużnych zaliczanych do państwowego długu publicznego, w tym do długu Skarbu Państwa, postawiła Gminę w niekorzystnej sytuacji. Zgodnie z zapisami rozporządzenia Gmina zakwalifikowała do długu wykup wierzytelności za budowę w latach 2007–2009 sali widowiskowo-sportowej w Reczu. Fakt ten w połączeniu ze swoistą niemożliwością wygenerowania w budżecie tak małej Gminy większej nadwyżki operacyjnej, spowodował kumulację długu do niebezpiecznego poziomu, problem z jego spłatą i konieczność wdrożenia programu postępowania naprawczego.

Trudna sytuacja materialna Strony powodująca niemożność zwrotu w pełnej wysokości środków wykorzystanych w związku z realizowanym w ramach RPO WZ projektem pn. „Budowa kanalizacji grawitacyjno – tłocznej Sokoliniec – Sicko – Recz” niezgodnie z procedurami nie jest wynikiem zdarzeń, na które Beneficjent nie miał wpływu. W toku przeprowadzonych w dniach 15-18.10.2012 r., czynności kontrolnych IZ RPO WZ stwierdziła, że Beneficjent realizując projekt dopuścił się nieprawidłowości, które to ustalenia zostały potwierdzone w toku prowadzonego przez organ postępowania administracyjnego zakończonego wydaniem przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego dnia 27.11.2013 r. decyzji nr WWRPO/43/W/2013 orzekającej zwrot od Beneficjenta środków otrzymanych w ramach umowy nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-00 na realizację projektu pn. „Budowa kanalizacji grawitacyjno – tłocznej Sokoliniec – Sicko – Recz” w łącznej kwocie 181 993,44 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych. Następnie dnia 11.02.2014 r. wydano decyzję administracyjną nr WWRO/9/W/2014 utrzymującą w mocy decyzję z dnia 27.11.2013 r. nr WWRPO/43/W/2013 w całości. Stanowisko organu potwierdził również wyrok WSA w Szczecinie (sygn. akt ...) z dnia (...) r. oddalający skargę Gminy Recz na decyzję Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 11.02.2014 r. nr WWRPO/9/W/2014 w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych w ramach dofinansowania projektu. Tym samym to działanie Beneficjenta doprowadziło do konieczności zwrotu środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-00, a więc i pogorszenia jego sytuacji finansowej.

Poza tym należy zauważyć, iż zarówno w 2016 r., jak i 2017 r. Gmina – mimo realizowania jednocześnie programu naprawczego - odnotowała nadwyżkę budżetową (roczne sprawozdanie Rb-NDS o nadwyżce/deficycie). W 2016 r. nadwyżka wynosiła 860 702,37 zł, w 2017 r. była to kwota 1 613 376,38 zł, zaś na 2018 r. zaplanowano nadwyżkę w wysokości 1 112 800,00 zł. Wystąpienie nadwyżki oznacza, że część dochodów budżetowych nie została wydatkowana w danym roku budżetowym na finansowanie wydatków. Występowanie nadwyżki w budżecie nie zawsze jednak oznacza dobre gospodarowanie jego środkami. Jest ona uzasadniona także w przypadkach, gdy konieczna jest np. spłata wcześniej zaciągniętych długów. Sposób wykorzystania nadwyżki jest zawsze określany w uchwale budżetowej. W uchwałach budżetowych Gminy Recz w okresie

2016–2018 wskazano właśnie, iż planowana nadwyżka zostanie przeznaczona na spłatę zaciągniętych kredytów i pożyczek.

Należy również zwrócić uwagę, iż w budżecie jednostki samorządu terytorialnego mogą być tworzone rezerwy ogólne i rezerwy celowe, które to mogą zostać przeznaczone na dowolny wydatek Gminy związany z realizacją jej zadań, którego nie można było przewidzieć w dniu uchwalenia budżetu na poszczególne lata. W tym miejscu należy dodać, że na 2016 r. zostały zaplanowane (uchwała nr XV/711/15 Rady Miejskiej w Reczu z dnia 21.12.2015 r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Recz na 2016 rok) rezerwy w kwocie 119 000,00 zł, w tym rezerwa ogólna w kwocie 56 000,00 zł. W przypadku roku 2017 były to rezerwy w kwocie 136 000,00 zł, w tym rezerwa ogólna w kwocie 51 000,00 zł (uchwała nr XXVIII/149/16 Rady Miejskiej w Reczu z dnia 21.12.2016 r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Recz na 2017 rok). Z kolei w budżecie na 2018 r. utworzono (uchwała nr XXXIX/207/17 Rady Miejskiej w Reczu z dnia 20.12.2017 r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Recz na 2018 rok) rezerwy w wysokości 100 000,00 zł, w tym ogólną w kwocie 22 100,00 zł. Jednostki samorządu terytorialnego nie są zatem pozbawione możliwości kształtowania swojej polityki finansowej oraz wpływanie na sposób wykorzystania posiadanych środków finansowych. Co więcej, ustawodawca nie wykluczył również możliwości dokonywania zmian we właściwych uchwałach dotyczących kwestii budżetowych jednostek samorządu terytorialnego. Na marginesie stwierdzić należy ponadto, że jednostka samorządu terytorialnego ma obowiązek projektować swoje wydatki w roku budżetowym w taki sposób, aby uwzględniać potencjalne koszty prowadzonych postępowań administracyjnych czy sądowych. A zatem nawet pojawienie się takich wydatków w trakcie roku budżetowego nie powinno zaburzać funkcjonowania jednostki samorządu terytorialnego, jak również nie jest uzasadnieniem dla udzielenia ulgi.

W tym miejscu należy podnieść ponadto, że korzystanie z dofinansowania na realizację projektu czy to w ramach RPO WZ czy też czynienie inwestycji finansowych w inny sposób, powinno być zawsze poprzedzone wnikliwą weryfikacją pod kątem własnych zasobów finansowych, tak ażeby zachować płynność w razie pojawienia się niespodziewanych wydatków. Należy także mieć na uwadze, aby zapewnić właściwą obsługę merytoryczną zaplanowanego przedsięwzięcia, błędy na etapie realizacji mogą bowiem przyczynić się do obciążenia budżetu gminnego. Jednostka samorządu terytorialnego, tak samo jak i przedsiębiorca, musi mieć na uwadze, iż ewentualne niepowodzenia w realizowaniu danej inwestycji, nie mogą skutkować obowiązkiem udzielenia ulgi w spłacie należności i to bez względu na fakt, że wykonana inwestycja zabezpiecza realizację podstawowych potrzeb lokalnych mieszkańców. Każdy bowiem podmiot powinien podejmować decyzje w sposób przemyślany oraz zważać na wysokość dochodów, istniejące obciążenia oraz zabezpieczać środki na wyznaczony cel i mieć na względzie by nie realizować ich zbyt wiele jednocześnie. Innymi słowy, decyzja o rozpoczęciu inwestycji jest ryzykiem, które w opinii IZ RPO WZ winno być przez Wnioskodawcę skalkulowane w podejmowane przez niego działania. Obowiązek zwrotu przez Beneficjenta środków wykorzystanych z naruszeniem procedur wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych wynika wprost z art. 207 ust. 1 ufp. Beneficjent podpisując umowę o dofinansowanie zobowiązał się do stosowania jej zapisów, w tym także zapisów obowiązującego prawa, wytycznych i procedur w ramach RPO WZ. Regulacja zawarta w § 7 umowy o dofinansowanie określa procedurę odzyskiwania przez IZ RPO WZ środków nieprawidłowo wykorzystanych. Tym samym Beneficjent miał świadomość konsekwencji finansowych związanych z realizacją projektu pn. „Budowa kanalizacji grawitacyjno – tłocznej Sokoliniec – Sicko – Recz” niezgodnie z procedurami. Ponadto, jak wykazano wyżej w badanym stanie faktycznym nie zaistniało (a w każdym razie Beneficjent nie wykazał aby zaistniało) żadne nadzwyczajne, ani losowe zdarzenie spowodowane działaniem czynników, na które Wnioskodawca nie miałby wpływu, a które powodowałyby, iż ten znalazłby się w trudnej sytuacji finansowej.

Wobec powyższego, IZ RPO WZ ustaliła, iż w niniejszej sprawie nie wystąpiła przesłanka ważnego interesu zobowiązanego.

W tym miejscu należy ponownie wskazać, iż ważny interes zobowiązanego ujmowany jest jako interes wyjątkowy, odbiegający od powszechnych standardów i sytuacji. Musi on istnieć obiektywnie, a nie wyłącznie w przekonaniu Beneficjenta składającego wniosek o przyznanie ulgi. Z subiektywnego bowiem punktu widzenia podatnika, w każdej sytuacji może mieć on ważny interes w uzyskaniu danej ulgi.

Kontynuując rozważania dotyczące warunków udzielenia ulgi w spłacie zawartych w art. 64 ust. 1 pkt 2 iit. a ufp, IZ RPO WZ dokonała analizy sprawy pod kątem zaistnienia drugiej przesłanki, tj. interesu publicznego. Tym samym wzięto pod uwagę okoliczności dotyczące wykonywanych przez Beneficjenta zadań i ich znaczenia oraz cele, którymi kierował się rozpoczynając m.in. inwestycję w ramach RPO WZ. IZ RPO WZ przeprowadziła więc analizę, czy w przedmiotowej sprawie w ogóle wystąpiła przesłanka interesu publicznego. I tak, Gmina stanowi lokalną wspólnotę

samorządową tworzoną przez jej mieszkańców oraz terytorium obejmujące jednostki pomocnicze. Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 913 tekst jednolity) do zadań własnych gminy należą w szczególności sprawy dotyczące ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej; gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego; wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz; działalności w zakresie telekomunikacji; lokalnego transportu zbiorowego; ochrony zdrowia; pomocy społecznej, w tym ośrodków i zakładów opiekuńczych; wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej; gminnego budownictwa mieszkaniowego; edukacji publicznej; kultury, w tym bibliotek gminnych i innych instytucji kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami; kultury fizycznej i turystyki, w tym terenów rekreacyjnych i urządzeń sportowych; targowisk i hal targowych; zieli gminnej i zadrzewień; cmentarzy gminnych; porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli oraz ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej, w tym wyposażenia i utrzymania gminnego magazynu przeciwpowodziowego; utrzymania gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej oraz obiektów administracyjnych; polityki prorodzinnej, w tym zapewnienia kobietom w ciąży opieki socjalnej, medycznej i prawnej; wspierania i upowszechniania idei samorządowej, w tym tworzenia warunków do działania i rozwoju jednostek pomocniczych i wdrażania programów pobudzania aktywności obywatelskiej; promocji gminy; współpracy na rzecz organizacji pozarządowych oraz podmiotów skazanych w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie czy też współpracy ze społecznościami lokalnymi i regionalnymi innych państw. Jak wynika z powyższego wyliczenia, przedmiotem zadań realizowanych przez Gminę jest zaspokajanie potrzeb lokalnej wspólnoty samorządowej tworzonej przez jej mieszkańców. Mając zatem na uwadze wykonywane przez Beneficjenta zadania i ich znaczenie oraz przesłanki, którymi kierował się rozpoczynając realizację projektu w ramach RPO WZ, należy uznać, iż z całą pewnością, miał on na uwadze potrzeby i komfort życia mieszkańców. Na uznanie zasługuje także fakt, iż Gmina stara się przeznaczać swoje środki finansowe na inwestycje mające na celu rozwój wspólnoty samorządowej oraz jej terytorium, podejmując trud pozyskiwania zewnętrznych źródeł finansowania przedsięwzięć. Wobec powyższego wskazać należy, iż mając na względzie pełnione przez Beneficjenta zadania i ich znaczenie oraz przesłanki, którymi kierował się rozpoczynając m.in. inwestycję w ramach RPO WZ, w przedmiotowej sprawie wystąpiła przesłanka ważnego interesu publicznego.

Na zakończenie rozważań dotyczących występowania przesłanek uzasadniających udzielenie ulgi w spłacie w postaci umorzenia należności głównej w kwocie 43 214,86 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, wynikających z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27.11.2013 r. i utrzymującej ją w mocy decyzji nr WWRPO/9/W/2014 z dnia 11.02.2014 r., mając na uwadze powołane orzecznictwo oraz informacje zebrane w przedmiotowej sprawie, IZ RPO WZ ustaliła, że w badanym stanie faktycznym nie zaistniała przesłanka wskazana w art.64 ust. 1 pkt 2 lit. a ufp, uzasadniająca zastosowanie ulgi w spłacie, tj. przesłanka ważnego interesu zobowiązanego. Wystąpiła natomiast przesłanka interesu publicznego. Jednakże działając w granicach uznania administracyjnego IZ RPO WZ stoi na stanowisku, że mimo zaistnienia w/w przesłanki w sprawie nie występują okoliczności faktyczne pozwalające na umorzenie należności głównej w kwocie 43 214,86 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, wynikających z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27.11.2013 r. i utrzymującej ją w mocy decyzji nr WWRPO/9/W/2014 z dnia 11.02.2014 r.

Uzasadniając negatywne rozpatrzenie przez IZ RPO WZ wniosku Beneficjenta o udzielenie ulgi z dnia 19.03.2018 r. oraz 21.03.2018 r. zmodyfikowanego pismem z dnia 09.04.2018 r, podkreślenia wymaga, iż w badanym stanie faktycznym nie zaistniała sytuacja nadzwyczajna pozwalająca na umorzenie należności głównej w kwocie 43 214,86 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych. Zobowiązania podatkowe w tym odsetki są należnościami publiczno – prawnymi, a obowiązek ich ponoszenia obciąża każdego obywatela. Wszelkie zwolnienia podatkowe w systemie prawa polskiego są wyjątkiem i istotnym odstępstwem od zasad powszechności opodatkowania i równości podatników wobec przepisów prawa oraz odejściem od konstytucyjnej zasady sprawiedliwości. Relacja art. 67a Ordynacji podatkowej do zasady powszechności opodatkowania wyrażonej w art. 84 Konstytucji wskazuje, że ma ona charakter wyjątku od zasady, co oznacza konieczność jego ścisłej wykładni i stosowania jako normy o charakterze szczególnym, w sytuacjach naznaczonych taką właśnie cechą. Przywołane stanowisko znajduje swoje potwierdzenie w licznych orzecznictwie sądów administracyjnych.

Dopuszczalność umorzenia należności stanowi jeden z rodzajów ulg w spłacie zobowiązań, przy czym o umorzeniu decyduje właściwy w sprawie organ (art. 61 ust. 1 pkt 2a ufp) – na wniosek zobowiązanego (art. 64 ust. 1 pkt 2 ufp). Jak wskazuje NSA w wyroku z dnia 07.03.2014 r. (sygn. akt II GSK 2084/12), podejmowana na zasadzie art. 64 ust. 1 w zw. z art. 55 ufp decyzja o umorzeniu należności ma charakter uznaniowy. Co do zasady uznanie administracyjne oznacza możliwość wyboru przez organ, w określonym stanie prawnym i faktycznym, konsekwencji prawnej. Innymi słowy, decydując na zasadzie uznania administracyjnego, organ podejmuje rozstrzygnięcie w sposób nieskrępowany, a o ostatecznym wyborze jego sposobu powinny decydować przesłanki celowości i słuszności działania, które z kolei stanowią wypadkową wyważenia przez organ, z uwzględnieniem norm prawnych mających zastosowanie i znaczenie w danej sprawie, słusznego interesu strony i interesu publicznego. Mając na uwadze przywołane wyżej przesłanki na tle obowiązującego prawa wskazać należy, iż w niniejszej sprawie udzielenie ulgi w postaci umorzenia należności wraz z odsetkami byłoby sprzeczne z interesem publicznym. Brak jest bowiem okoliczności faktycznych pozwalających stwierdzić, iż sytuacja Gminy, w tym jej kondycja finansowa, ma charakter szczególny. Należy w tym miejscu nadmienić, iż uwzględnienie wniosku o udzielenie ulgi w postaci umorzenia należności głównej w kwocie 43 214,86 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, wynikających z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27.11.2013 r. i utrzymującej ją w mocy decyzji nr WWRPO/9/W/2014 z dnia 11.02.2014 r., w sytuacji gdy nie jest to konieczne, byłoby sprzeczne z ważnym interesem publicznym, gdyż w sytuacji rezygnacji IZ RPO WZ z należnych jej na mocy art. 207 ust. 8 w zw. z art. 207 ust. 1 pkt 2 ufp środków, okoliczność ta obciążałaby budżet Województwa Zachodniopomorskiego. Jak przyjmuje się w orzecznictwie sądowym, udzielenie ulgi w spłacie należności to forma pomocy przyznanej przez państwo po to, by poprzez niestosowanie zasady egzekwowania należności nie doprowadzić do skutków niepożądanych z punktu widzenia tak społecznego, jak i indywidualnego, odnoszącego się do Wnioskodawcy, a także osób zależnych od niego. Chodzi zatem o to, by wskutek dochodzenia zaległości państwo nie poniosło w efekcie kosztów większych niż w wypadku zaniechania korzystania z tego uprawnienia (tak, NSA w wyroku z dnia 03.07.2007 r., sygn. akt I FSK 1026/2006). Ustawowym obowiązkiem IZ RPO WZ określonym w art. 26 ust. 1 uzppr, jak również w art. 60 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z dnia 31 lipca 2006 r. ze zm.), jest należyte zarządzanie środkami pomocy publicznej UE. Jak wskazał WSA w Olsztynie w wyroku z dnia 30.07.2015 r. (sygn. akt I SA/OI 293/15), przywołany wyżej obowiązek realizowany jest m.in. poprzez niezwłoczne odzyskiwanie kwot środków publicznych podlegających zwrotowi, a zaniechanie tego obowiązku stanowi oczywiście naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Podsumowując powyższe wskazać należy, iż po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, IZ RPO WZ stwierdziła, że w przedmiotowej sprawie zaistniała jedna z przesłanek wskazanych w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a ufp, uzasadniająca zastosowanie ulgi w spłacie, tj. przesłanka interesu publicznego, niemniej jednak IZ RPO WZ nie znalazła podstaw uzasadniających uznanie wniosku Beneficjenta. Podkreślenia wymaga, iż w świetle koncepcji uznania administracyjnego, organ jest skrepowany w zakresie oceny zaistnienia przesłanek zastosowania ulgi, ale pozostaje nieskrępowany w zakresie tego, jak postąpić w przypadku ich stwierdzenia. Przywołane uznanie nie wyraża się zatem w swobodzie oceny w danym stanie faktycznym sprawy okoliczności odpowiadających użytym pojęciom ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego, ale w możliwości negatywnego dla podatnika rozstrzygnięcia nawet przy ich ustaleniu. Jak wskazał WSA w Gorzowie Wielkopolskim w wyroku z dnia 06.11.2014 r. (sygn. akt II SA/Go 678/14) należy mieć na uwadze, iż w przypadku decyzji uznaniowych nawet spełnienie przez Stronę ustawowych przesłanek kwalifikujących do przyznania danego prawa, rozstrzygnięcie może być dla Strony niekorzystne. Fakt, iż nie spełniono żądania Beneficjenta nie oznacza, że doszło do przekroczenia granic uznania administracyjnego. Organ administracji publicznej może bowiem w granicach tego uznania nie uwzględnić wniosku strony, o ile sprecyzuje w sposób racjonalny przyczyny tego stanu rzeczy (tak, WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 02.08.2012 r., sygn. akt I SA/GI 895/12).

Wobec powyższego, na podstawie analizy całokształtu zebranego materiału, uznano, że niezasadnym jest uwzględnienie wniosku Beneficjenta o udzielenie ulgi w postaci umorzenia należności głównej w kwocie 43 214,86 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych, wynikających z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/43/W/2013 z dnia 27.11.2013 r. orzekającej zwrot środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.04.03.00-32-014/09-00 z dnia 18.02.2010 r. na

realizację projektu pn. „Budowa kanalizacji grawitacyjno – tłocznej Sokoliniec – Sicko – Recz” i utrzymującej ją w mocy decyzji nr WWRPO/9/W/2014 z dnia 11.02.2014 r.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże Strona niezadowolona z decyzji może się zwrócić do Instytucji Zarządzającej RPO WZ z siedzibą w Szczecinie przy ul. Korsarzy 34, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W trakcie biegu terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, Strona może zrzec się prawa do jego złożenia wobec Instytucji Zarządzającej RPO WZ, która wydała decyzję. Z dniem doręczenia Instytucji Zarządzającej RPO WZ oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy decyzja staje się ostateczna i prawomocna, tj. nie przysługuje od niej skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

Otrzymują:

- 1) Gmina Recz
ul. Ratuszowa 17
73-210 Recz
- 2) a/a